

[Jørgen Jørgensen.]

blevet bedre eller daarligere, end de var dengang. Idet jeg ikke skal komme ind paa en detaljeret Gennemgang af Lovforslaget, saaledes som det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen, vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger til Spørgsmaalet i al Almindelighed.

Jeg hører til dem, der ikke kan forstaa, at Kommunerne skal deltage i Moderniseringen. Det er et Overbud, der ligger langt over det, Venstre kunde tænke sig at stille Forslag om. Jeg siger det ikke af den Grund, men af rent saglige Grunde, for Kommunerne har i Forvejen det fulde Ansvar for Dækning af Driftsudgifterne, ligesom de har det fulde Ansvar for Udredningen af Reguleringstillægget til Pensionisterne, altsaa noget, som de samme Kommuner gennem hver enkelt Skatteyder i Forvejen deltager i for Statsbanernes Vedkommende. Statsbanernes Reguleringstillæg f. Eks. udredes jo ikke af Pensionen, lige saa lidt som Privatbanernes Reguleringstillæg gør det. I den Bane, jeg har den Ære at være Formand for, repræsenterer Udgifterne til Pension og Reguleringstillæg 10 pCt. af Balancen, og deraf udgør alene Udgifterne til Reguleringstillæg ca. $\frac{3}{4}$ af den samlede Byrde ved Pensionernes og Reguleringstillæggenes Udbetaling.

Jeg kan derfor virkelig ikke forstaa, at man, naar man fra det offentlige Side mener, at Privatbanerne er nødvendige — noget andet var, hvis man ikke mente det —, saa ikke fritager Kommunerne for Deltagelse i Udgifterne til denne Modernisering. For det er jo rigtigt, saaledes som det er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Dons, at det har kostet Privatbanerne kolossal Summer at holde Materiellet ved lige eller bringe det i Stand igen efter Krigsaarenes Slitage. Jeg kan f. Eks. nævne, at vi i sin Tid havde en Vogn, som havde kostet 280.000 Kr. Den brændte, og saa kostede det 305.000 Kr. at faa den repareret, og næsten hele dette Beløb maatte Banen selv betale, idet Forsikringsselskabet ikke kunde dække mere end godt 100.000 Kr., Resten maatte saa tages „over Driften“, som man kalder det. Den Slags Kalamiteter kommer den ene Privatbane efter den anden ud for, efterhaanden som Materiellet bliver ældre og mere eller mindre slidt, og derfor har jeg aldrig rent sagligt kunnet forstaa, at man fra Samfundets Side — naar man mener, man skal beholde Privatbanerne — ikke dækkede Beløb til Moderniseringen; Samfundet er dog i Forvejen medansvarlig for Statsbanernes Underskud og Pensioneringen af deres Folk. Det er der vel imidlertid

stort set ikke noget at gøre ved, men vi maa se, hvor meget vi kan faa pillet ved af Smaaating. Jeg vil her gerne understrege det ærede Medlem Hr. Stegger Niensens Bemærkninger om Tilslutningsafgiften — man kunde dog i hvert Tilfælde prøve paa, om man ikke kunde lempe noget paa dette.

Naar jeg er saa betænkelig ved Kommunerne Deltagelse, er det saamænd ikke i første Række paa Sognekommunernes Vegne. Det gaar vel endda, for disse Kommuner er jo i sin Helhed direkte interesseret, fordi de er et Led i Oplandet. Helt anderledes stiller det sig, naar Talen er om Amtskommunerne. For vort Vedkommende ligger det saaledes, at i det Moderniseringsforslag, som vi i sin Tid indsendte, og som lød paa ca. 1 Mill. Kr., deltog Amtskommunen med sin Andel i den Risiko, vi nu kender, i den Fordeling, vi har — og som vi er nødt til at opretholde, fordi saadan noget ikke kan laves om; den Ordning, der en Gang er truffet, kan aldrig laves om, for hvis nogle skal slippe billigere, skal andre tilsvare mere —, dér var Amtskommunen interesseret med ca. $\frac{1}{4}$ af Beløbet, og Amtskommunens Indtægter fremkommer jo ad helt, helt andre Veje, i alt Fald delvis, end Sognekommunernes, idet det kun er en begrænset Del af Skatteyderne, disse Udgifter hviler paa. Men der er ogsaa det Forhold, at Flertallet af Amtskommunens Repræsentanter, Amdsraadet f. Eks. for vort Vedkommende, er saaledes placeret i Amtet, at de ikke har direkte Interesse i Privatbanerne. Alligevel haaber jeg, at de vil se saa stort paa det, at de gaar ind i Risikoen. Men det er altsaa navnlig af Hensyn til Amtskommunerne, jeg har været saa betænkelig ved, at Kommunerne skulde bære disse meget store Byrder, store som de jo er for de enkelte Kommuner, for jeg antager ikke, at der er nogen Mulighed for en Forbedring.

Jeg kunde ligesom det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen have Lyst til at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om der maaske kunde gives et rentefrit Laan over et Aaremaal, i alt Fald til Amtskommunerne. Sognekommunerne har jo nogle Penge, der er spærret inde i Kraft af den velsignelsesrige Gerning, vi foretog den 23. Juli 1945, og dem maatte de vel kunne faa frigivet til dette Formaal — det maa jeg da paa Forhaand gaa ud fra —, men for Amtskommunernes Vedkommende er der baade personligt og økonomisk meget store Vanskeligheder ved at klare disse Problemer.

Vi kan godt tale om en Trafikplan. Jeg var engang Medlem af det saakaldte Trafik-